

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**76-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

14 травня – 23 травня 2024 р.

4. Залучення міжнародних партнерів до фізичного порятунку скарбів матеріальної культурної спадщини України (допомога в евакуації, консервації, транспортуванні, реставрації мистецьких творів, документних пам'яток культури).

5. Залучення міжнародних партнерів до прискореного створення страхового фонду документної спадщини, оцифрування інших пам'яток культури (3-D моделювання) з наступним зберіганням оцифрованих документних ресурсів у хмарних сховищах.

6. Масштабна співпраця окремих вітчизняних музеїв, бібліотек та архівів з установами-партнерами за кордоном для обміну досвідом та широкої української культурної дипломатії.

Література

1. Рішняк О. Культурна спадщина у воєнному конфлікті: міжнародний досвід другої половини XX – початку XXI ст. та українська дійсність. *Український історичний журнал*. 2022. Число 4. URL: http://resource.history.org.ua/publ/UIJ_2022_4_13

2. Бакальчук В.А. Культурний геноцид як складова частина міжнародного злочину РФ в Україні. *Національний інститут стратегічних досліджень*. 25 серпня 2022. URL: <https://niss.gov.ua/news/komentari-ekspertiv/kulturnyyu-henotsyd-yak-skladova-chastyna-mizhnarodnoho-zlochynu-rf-v>

3. Шмигаль: Понад 20 тисяч пам'яток культури перебуває під російською окупацією. *Укрінформ*. 29 лютого 2024. <https://www.ukrinform.ua/rubric-culture/3833912-smigal-ponad-20-tisac-pamatok-kulturi-perebuvae-pid-rosijskou-okupacieu.html>

4. Путін відмовився від угоди щодо Міжнародного кримінального суду. URL: <https://www.radiosvoboda.org/a/news/28120673.html>

5. *Пам'ятокзнавство: правова охорона культурних надбань: Зб. док. К., 2009. С.220–248.*

УДК 316.772.4:334.772]:316.485

*Л. А. Чередник, к.філол.н., доцент,
Національний університет*

«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

РОЛЬ МЕДІАЦІЇ В БІЗНЕС-КОМУНІКАЦІЇ

Загальновідомо, що ділова комунікація є складним і багатограним процесом, який має об'єктивні і суб'єктивні сторони та характеризується різними вербальними і невербальними параметрами.

Ділова комунікація – це процес взаємодії, спрямований на оптимізацію того чи іншого виду предметної діяльності: виробничої, наукової тощо. У діловій комунікації партнер зі спілкування завжди виступає як особистість, важлива для іншого. Від звичайної комунікації ділова відрізняється, насамперед, чіткою детермінованістю і

регламентацією, оскільки спрямована на вирішення певної задачі. Однак трапляються випадки, коли під час ділового спілкування між партнерами можуть виникати цілком специфічні комунікативні бар'єри, які ускладнюють інтеракцію, перешкоджають обміну інформацією, спричиняють виникнення конфліктних ситуацій. Ефективним засобом альтернативного вирішення спорів у бізнес-середовищі є медіація.

Медіація (*англ. mediation – посередництво*) – вид альтернативного врегулювання суперечок, метод вирішення спорів із залученням посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту налагодити процес комунікації і проаналізувати конфліктну ситуацію так, щоб вони самі змогли обрати той варіант рішення, який би задовольняв інтереси і потреби всіх учасників комунікації. Зазначимо, що медіація є неформальною процедурою, яка робить комунікацію між сторонами більш зручною і застосовується в тих випадках, коли для обох учасників спілкування важливими є їхні відносини, коли вони бажають досягти оптимального для обох рішення. Адже успішна медіація, крім взаємовигідного вирішення спору, дозволяє сторонам «зберегти обличчя», налагодити містки довіри та відносини, маючи фокус на майбутнє. Окремо варто зазначити, що впродовж усієї медіації медіатор приділяє багато уваги роботі з емоціями учасників конфлікту та володіє спеціальними техніками.

Одним із ефективних методів медіації є рефреймінг (*від англ. frame – рамка*) – зміна позиції людини, зняття меж, шаблонів сприйняття, упереджень. Це чудовий інструмент переключення уваги з негативного на позитивне. За словами У. Шекспіра, «ніщо не є добрим чи поганим. Усе залежить від того, як ми дивимося на речі». Тобто, рефреймінг – це спосіб позитивного мислення. Людина постійно «заганяє» себе у якусь рамку, відповідно, якщо змінити рамку – змінюється бачення ситуації. Якщо замінити рамку старої картини, вона відразу ж виглядає по-іншому. Від рамки залежить 50% успіху витвору.

Рефреймінг – це можливість вийти за край обмеження, подивитися на подію з іншого боку. Виділяють два види рефреймінгу: щодо змісту і контексту. Рефреймінг змісту не змінює ні самої поведінки, ні бажань. Він переінакшує лише ставлення, у результаті чого і досягають бажаної рівноваги. Рефреймінг контексту допомагає переформувати контекст: не безпосередньо змінити значення, а знайти ситуації, де задана поведінка набуде зовсім іншого розуміння. Наприклад: *Я дуже мовчазна. – Зате не скажеш нічого зайвого. – Мовчазні подобаються керівництву.*

Наразі медіація, як ефективний спосіб альтернативного вирішення спорів широко застосовується в бізнес-середовищі, у сімейних суперечках, в юриспруденції, в соціальній сфері, в ІР та ІТ-сферах, у роботі з громадами.

Отже, життя прекрасне і не варто фокусуватися на суперечках, які можна вирішити за допомогою медіації. Слід пам'ятати, що процедура медіації є структурованою і слідує поступовими етапами, кожен з яких допомагає сторонам медіації ефективно вирішити спір. Медіація як альтернативний спосіб вирішення спорів та конфліктів є ефективною та екологічною, спрямованою на вирішення суперечок із задоволенням інтересів обох сторін, тому її популярність в Україні щороку зростає.

Література

1. Моріно Жаклін. Гуманістична медіація: ще один погляд у майбутнє. Київ: Видавництво Ростислава Бурлаки, 2022. 160 с.
2. Лєко Богдан Чуйко, Галина. Медіація. URL: <https://www.yakaboo.ua/ua/media>

УДК 81'367.633'373.43:821.161.2-3

*Л. І. Дерев'яно, к. філол. н., доцент
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»*

ПОХІДНІ ЧАСОВІ ПРИЙМЕННИКИ-НЕОЛОГІЗМИ У ТВОРАХ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ XX – XXI СТОРІЧ

На відміну від числівників, характерною особливістю яких є відносно сталий, кількісно обмежений лексичний склад, прийменники систематично демонструють активні процеси в межах свого лексико-граматичного розряду. Цілком солідаризуємося з концепцією Г. С. Балабан, яка, ґрунтовно дослідивши прийменникову систему української літературної мови, зробила аргументований висновок про те, що на сучасному етапі розвитку її граматичної системи прийменники темпоральної семантики активно демонструють процеси збільшення кількості вторинних одиниць [1]. Не викликає найменшого заперечення твердження А. Ю. Габай про те, що „прийменники – найдинамічніший, широко відкритий для поповнення клас одиниць” [2, с. 30]. Похідним прийменникам властивий вищий ступінь автосемантичності, а їхнє значення досить часто успадковане від повнозначного слова-джерела. Н. В. Куц, наголошує, що у вторинних прийменників, «навіть поза контекстом, зберігається певне значення, яке, звичайно, виявляється неоднаковою мірою і тісно пов'язане із семантикою або значеннєвим відтінком повнозначної частини мови, від якої походить прийменник” [3, с. 73]. Отже, похідним прийменникам притаманна однофункційність,